

Ἀικιμβιάδης Ἀνεμογιάννης

Κα Κόλλ-Ἀνεμογιάννη

γλωσσικοῦ διαγωνίσματος. Ἐβραβεύθη διὰ 500 δρ. γέρατος ὁ φοιτητὴς τῆς φιλολογίας κ. Ξυνογαλᾶς. ἔλχον δ' εὐφύμου μνείας οἱ φοιτηταὶ τὴν Νομικῆς κ. κ. Σβαρῶνος καὶ Βαρβαγιάννης.

— Ἐπὶ τῇ λήξει τῶν διαλέξεων τοῦ «Παργασοῦ» ἡ Α. Β. Ὑψ. ὁ πρίγκιψ Νικόλαος ἐξέφρασε εἰς τὸ Προεδρεῖον τὴν ιδέαν νὰ γίνουν μαρμάρινοι προτομαὶ τῶν θανόντων ποιητῶν τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι νὰ στηθοῦν εἰς κεντρικὰ μέρη τῆς πόλεως. Ἐπιτροπὴ κατηρτίσθη ὑπὸ τὴν προεδρείαν του ὅπως ἐργασθῇ διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ὡραίας ιδέας. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ ὑπὸ τοῦ «Παργασοῦ» ἔκδοσις εἰς τεύχη τῶν γενομένων διαλέξεων. Ἐγένετο ὡσαύτως λόγος περὶ ἰδρύσεως μεγαλοπρεποῦς μνημείου τοῦ αἰμνῆστου Βασιλέως Γεωργίου Α'. εἰς τὴν βάσιν τοῦ ὁποίου διὰ καλλιτεχνικῶν παραστάσεων θὰ εἰκονισθῇ ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλ' ὁ πρίγκιψ Νικόλαος ἐδήλωσεν ὅτι καίτοι ἔχει ἐνθαρρύνσεις πρὸς πολλοὺς διὰ τὴν ιδέαν αὐτήν, δὲν θεωρεῖ εἰσέτι κατάλληλον τὴν ἐποχὴν.

— Ὁ Νομάρχης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας παρεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὅπως μεταφερθῇ καὶ πάλιν εἰς τὸ Ἡρῶν Μεσολογγίου ἡ «Ἑλλάς» τοῦ Δαυΐδ ντ' Ἀνζέρ ἐκ τοῦ Ἐθνολογικοῦ Μουσείου, εἰς ὃ πρὸ 25τίας μετεφέρθη. Ὁ γλύπτης καθηγητὴς κ. Θωμόπουλος ἀπεφάνθη ὅτι καὶ τὸ ἔργον γεγλυμένον ἐπὶ μαρμάρου τῆς Καράρας δὲν ἀντέχει πολὺ εἰς τὰς καιρικὰς ἐπηρεάς καὶ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς μὴ μεταφορᾶς. Προέτεινε ὅμως ὅπως γίνῃ ἀντίγραφον τῆς ἐπιτύμβου πλακῶς ἐκ μαρμάρου Πεντελησίου ἢ χαλκοῦ ἀπὸ τὰ τρόπαια τοῦ 1821 ὅπου νὰ τοποθετηθῇ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Μπότσαρη, ὑπελόγησε δὲ τὴν δαπάνην ἀντιτύπου ἐκ μαρμάρου εἰς 8,000. Ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ ἀποφασίσῃ, νομίζομεν ὅμως ὅτι πάντως ἐκ μαρμάρου πρέπει νὰ γίνῃ. Ὁ χαλκὸς δὲν ταιριεῖται διὰ τὴν Ἑλλάδα.

— Ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει τοῦ «Συνδέσμου τῶν Καλλιτεχνῶν» ἠγοράσθησαν 38 ἔργα τοῦ Θωμοπούλου, 6 τοῦ Κογεβίγια, 2 Γεράλη, 3 Παπαπαναγιώτου, 2 Καντζίκη, 9 Μαγιάση, 3 Λύτρα, 2 Α. Γεράλη, καὶ ἀνὰ ἐν τῶν κ. κ. Φωσκόλου, Κογτιάδου, Μπραέσα, Λουκίδου, Λασκαρίδου, Περιβολαράκη, καὶ ὁ Ἀρχιστρατηγὸς Βασιλεὺς τοῦ κ. Ἰακωβίδου ἀγο-

ρασθεῖς ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ἐμπειρίκου ἀντὶ 6,000 δρ.

— Διὰ τὸ ἀναμνηστικὸν μνημεῖον τῶν πεσόντων κατὰ τοὺς δύο πολέμους ἐφέδρων ἀξιοματικῶν ἔνε κρήνη τὸ σχέδιον τοῦ κ. Ν. Γεωργαντῆ. Ἡ ἐκτέλεσις θὰ στοιχίσῃ 10,000 δρ. καὶ θὰ στηθῇ ἡ στήλη ἐν τῷ Ζαπτεῖφ.

— Ὁ γλύπτης κ. Ἀλεξανδρόπουλος εἰργάσθη ἓνα Χριστόν, εἰς ὑπερφυσικὸν μέγεθος.

— Πρωτοβουλία τῆς πριγκητίσης Ἀλίκης καὶ ἐπιμελεία τοῦ κ. Γ. Νάζου ἰδρύθῃ Σύλλογος, σκοπὸν ἔχων τὴν διάδοσιν τῆς χορωδίας. Ἦδη κατηρτίσθη γυναικεῖα μόνον χορωδία. Εἰς τὸν σύλλογον ἐδόθη ὁ τίτλος «Ἑλληνικὴ χορωδία».

— Ἡ ὑπέρχος παιδαγωγὸς Αἰκατερίνη Λασκαρίδου ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 73 ἐτῶν—ἐξαιρετικῇ μορφῇ τοῦ γυναικείου παρ' ἡμῖν κόσμου, ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ἐθνικῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ὑγιούς γυναικεῖας μορφώσεως. Εἰσήγαγε πρῶτῃ τὸ Φροβελιανὸν σύστημα ἐν Ἑλλάδι, καὶ διὰ τῶν Νηπιακῶν κήπων ἐμόρφωσε τὰς Ἑλληνίδας νηπιαγωγούς. Ὀλόκληρον τὴν ζωὴν τῆς ἀφιέρωσεν εἰς ἔργα ἐκπολιτιστικά. Ἐπὶ ἔτη διηύθυνε τὸ Ἑλλ. παρθεγωναγεῖον τῆς Χίλλ, ἔκαμε διαλέξεις αἱ ἐξέδωκεν εἰς ὀγκώδη τόμον περὶ τοῦ Φροβελιανοῦ συστήματος, ἔγραψε «Ρυθμικὰ παίγνια» καὶ ἄλλα βιβλία. Τῷ 1887 ἡ Λασκαρίδου ἀπεσύρθη τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐκπαιδευτηρίου καὶ ἐν τῇ ἐν Καλλιθέᾳ ἐπαύλει τῆς ἀφιερῶθη εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν θυγατέρων τῆς, τῶν ἀνταξίων τῆς μητρὸς. Ἀργότερα ἀνέλαβε τὴν διευθύνσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τμήματος τῆς «Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων»· ὑπῆρξε ἐν τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ ἀκαταπύνητος. Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἐκτιμῶσα τὴν πολυσχιδῇ ἐθνωφελῇ δρᾶσιν τῆς, ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου τῆς, ἰδιοχείρως τῇ ἀπέγειμε, μεταβάσας παρὰ τῇ κλίνῃ τῆς, τὸ παράσημον τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος. Εἶπε ἡ δευτέρα Ἑλληνίς, μετὰ τὴν κ. Ἀγγαν Παπαδοπούλου, ἣτις ἐκοσμήθη μὲ παράσημον.

— Ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἀρσακείου ἐδόθη ἐπιμελεία τῆς διευθυντηρίας κ. Αἰκ. Βαρουξάκη ἐορτῇ ἐν τῷ Σταδίφ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Συλλόγου πρὸς προστασίαν τῆς ὑγείας τῶν μαθητῶν. Ἐξετελέσθησαν ἀσκήσεις γυμναστικά, παίγνια, πατριωτικὰ ᾄσματα καὶ Ἑλλ. χοροί.